

Σλείμανν.

Ο διάσημος ἀνιχνευτής τοῦ Ἰλίου, τῶν Μυκηνῶν καὶ τῆς Τίρυνθος, ὁ ἀκάματος ἀρχαιοδίφης Σλείμανν, ὑποστὰς ἐν Ἀλῃ ἔγχείρισιν εἰς τὰ ὕτα, ἀπεβίωσεν ἐν Νεαπόλει, ἐνῷ ἐπανείρχετο εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ τῇ 23ῃ Δεκεμβρίου 1890 ἐκηδεύθη, καθ' ἥν ὁ ἴδιος εἶχεν ἐκφράσῃ ἐπιθυμίαν, εἰς τὸ Ἑλληνικὸν νεκροταφεῖον. Εἰς τὴν νεκρώσιμον οἰκίαν, ἐπὶ τῆς τελετῆς παρευρέθησαν ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Διάδοχος, ἀπήγγειλε δὲ ἔξαίρετον ἐπικήδειον λόγον ὁ Γερμανὸς ἰερεύς, γερμανιστί, ἄλλον δὲ ἐνθουσιώδη καὶ εὔγλωττον, ἀγγλιστί, ὁ πρέσβυς τῆς Ἀμερικῆς κ. Σνόουδεν, καί τινας συκεκινημένας λέξεις εἶπεν, ἐπίσης γερμανιστί, ὁ κ. Dörfeld, διευθυντὴς τῆς ἐν Ἀθήναις Γερμανικῆς Σχολῆς. Ἡ νεκρικὴ πομπὴ ἦν μεγαλοπρεπεστάτη. Τοῦ φρεστρου προηγοῦντο 25 μέγιστοι στέφανοι, ὃν ἔνα εἶχε πάμψη ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας, ἄλλον ἢ Αὐτοκράτειρα μητροῦ εἵτοιτο τάντες συεδὸν οἱ κάτοικοι τῶν Ἀθηνῶν κατὰ χιλιάδας, καὶ πάντες ἔξισταντο ὅτι ἐπιστημονικοὶ στρατιωτικαὶ τιμαὶ δὲν απεδίδοντο εἰς τὸν ἔξοχον νεκρόν, διότι, ἐνῷ προεπέμπτο ὑπὸ πλείστων ξένων παρασήμων, ἀτινα τῷ εἶχον ἀπονεμηθῆ διὰ τὰς ἐκτάκτους αὐτοῦ ὑπηρεσίας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἀρχαιολογίαν, οὐδεμία Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἶχεν εὗρη καιρὸν νὰ ἐνθυμηθῆ νὰ τῷ ἀπονείμῃ τὸ Ἑλληνικόν, ὁ θὰ ἐτιμᾶτο μᾶλλον εἰς τὸ στῆθός του ἥ τι θὰ τὸ ἐτίμα. Ἐν τῷ νεκροταφείῳ δὲ διηγήσεν ἐπὶ τοῦ τάφου του ὁ Ἐφορος τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Καββαδίας, καὶ μετ' αὐτὸν ἀγγλιστὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀμερικανικῆς Σχολῆς κ. Οὐαλδστέΐν, καὶ τελευταῖος ἀνέγνων καὶ ἔγὼ τελευταῖον ἀσπασμὸν τῷ νεκρῷ ἐν ἔξαμέτροις. Εἰς δὲ τὴν ἐν Βουκουρεστίῳ ἐκδιδομένην Ἑλληνικὴν ἐφημερίδα «Πατρίδα», ἀναγνοὺς μετατυπωθὲν ἀρθρον τι συκοφαντοῦν τὸν νεκρόν, ἔγραψα ἀναίρεσιν, ἀρυόμενος ἐκ τῶν βεβαίων γνώσεων, ἃς εἶχον περὶ αὐτοῦ.

Τὴν αὐτὴν δὲ ἐσπέραν τῆς κηδείας, προσκληθεὶς προήδρευσα ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν Φύλων τοῦ Λαοῦ φιλολογικῆς ἐσπερίδος, δοθείσης παρὰ τοῦ ποιητοῦ κ. Ἀχιλλ. Παράσχου, εἰς ἥν ἔργα αὐτοῦ ἀπήγγειλεν ὁ κ. Παράσχος, ὁ κ. Κορομηλᾶς, ὁ κ. Προβελέγιος, καὶ ὁ κ. Σουρῆς.^{εΝ}